

»Forslagsstillerne ønsker med dette lovforslag at genindføre de regler for udbetaling af dagpenge i tilfælde af vejrilig, der var gældende før den 1. marts 1983.

Ophævelsen af vejrligsreglerne rammer et stort antal ansatte i »udendørsfagene«; den vil påføre en række virksomheder betydelige vanskeligheder, og den vil indebære en ny særbelastning for bygge- og anlægssektoren. Dertil kommer, at de nye regler med ændrede fortolkningsmuligheder vil give anledning til nye og raffinerede former for »dagpengetænkning«, forhøje det administrative besvær i arbejdsløhedskasserne, mindske den tilsigtede besparelse og gribe ind i bestående overenskomstforhold.

Et enigt landsarbejdsnævn advarede allerede før jul regeringen mod denne ændring, og advarslerne har ikke taget af i styrke siden. Arbejdsmarkedsudvalget har modtaget adskillige henvendelser, der påviser, hvor skævt de nye regler virker.

Ved lovforslagets fremsættelse lagde arbejdsministeren i bemærkningerne til lovforslaget vægt på, at de økonomiske problemer, der opstod som følge af vejrligsreglernes bortfald, måtte løses ved de forestående forhandlinger om fornyelse af de kollektive overenskomster.

Efterfølgende er det blevet gjort klart for folketinget, at der ingen skridt er blevet taget til at løse problemerne i de nys overståede overenskomstforhandlinger, idet arbejdsgiverne blankt har nægtet at forhandle dette spørgsmål.

Nok så graverende er det imidlertid, at regeringen *ingen* initiativer har udfoldet for at få problemerne klaret ved forhandlingerne på arbejdsmarkedet. Hverken i de forhandlinger, hvor det offentlige selv er part, eller i forhandlingerne på det private arbejdsmarked har regeringen foretaget noget udspil. Denne passivitet står i slående modstrid til de øvrige indgreb over for aftalefriheden på arbejdsmarkedet (suspension af dyrtidsreguleringen og afskaffelse af taktreguleringsordninger), og forslagsstillerne kan næppe frigøre sig fra den mistanke, at regeringen ensidigt har *ønsket* at ramme den ene part, de ansatte.

I denne uholdbare situation er de to partier enige om at tage fælles initiativ. Det sker i håbet om, at det må være muligt at etablere en drøftelse med de øvrige partier om at få fjernet den urimelige situation, der er opstået.

For god ordens skyld skal det siges, at forslaget er indeholdt i det lovforslag, socialdemokratiet tidligere har fremsat (lovforslag nr. L 101) og det beslutningsforslag, som SF har fremsat (B 43) om ændringer i loven om arbejdsformidling og arbejdsløhedsforsikring. Når partierne nu ønsker vejrligsproblemet fremdraget til særlig behandling, skyldes det de specielle problemer, der er opstået efter den 1. marts.«